

we Łodži sjeju Nanom Zebedeom, so swoje Sšycze poredžeschtaj; a won sawola jeju. Namjeszi wostajischtaj wonaj tu Łodž a swojeho Nana, a džjeschtaj sa nim.

To džensnišche Szenje wuczi naš, kajž je Wascha Luboš blyschata,

To Pšchindzenje swjateho Handrija

I. k Posnaczu Krystušowemu,

II. a potom tež k apostołskemu Hamtej.

Tužamu Historiju wopischa nam tšjo Ewangelistojo Matt. 4. Łuf. 5. a Jan. na 1. Stawi.

I. Zemy da predy na to Snamjo teho swjateho Handrija ladacž, schtu won był je, a kak je k Posnaczu pšchischol? Won je jedyn Rybak był, a mjesesche Zonu a Džeczi, runje kajž jeho Bratr, ton Bjetyr, mjesesche; wot kotrehož to Szenje praji, so je pšchichodnu Maczer mjet. Matt. 8. Tehodla je jemu ta domjaza Staroš wjeszje tež na Schiji ležata, kak by Zonu a Džeczi sežiwit. Ale to šebi won neda k Wutrobi hiež. Jako Jan ton Ghezenif horjestupi a Pokutu prjeduje, a k Wodaczu tych Rječow chěžjeje, namaka šo ton Rybak Handrij tež knemu, blyšchi jeho Prjedowanje, a da šo chěžiež. To Snamjo, praju ja, zemy šebi derje mjerkowacž, a ladacž, kak je teho wužiwał. Dy by Handrij šo sadžeržat, kajž šo czi sadžerža, kotrymž wele na Žiwnošzi ležzi, a kotšiz šebi ljedom šwilu k Žydzji a k Spanju wošmu, (wot teho pak zu zylje melcžecž, so bychu do Žyrkwje a na Prjedowanje hiež moli, teho pak gor nemoža ladacž): Sawjeszje ton bohi Handrij bydžišche domach wečeho Samoženja a Šubta mjet. Ale stym neby won nidy ktemu pšchischol, so by Krystuša sposnał, a tajki wošebny Muž we Božim Kraleštwi był. Ale won šo Bohu dowjeri, schtuž tu Žiwnošz nastupa, a je smatym spokojom. A to je jeho najwecža a najwošebnišcha Staroš, so by

k Božemu Kraleštwu pšchischol. To won prjotzy pyta. Dofelž drusy šo k Rybytowenju džerža a na Prjedowanje nemyšla, namaka won šo k Žanej, pošlucha na neho, kak won k Pokuczi napomina, a wot pšchichodneho Krystuša trošchtuje.

Tajšeje Prozy a Bohabojasnoszje wužiwa won potom we tym, so niz jeno Krystuša widzi, kotrehož jemu Jan predy pokazat bje, ale Krystuš wošme jeho horje, sšhowa jeho pšchi šebi, a poruczi jemu ton prjedarski Hamt, so by wot teho Gžaba Gžlowekow lowit, kajž Matthej a Łufajch prajitaj.

Tehodla dyrbinym šo tež my po tajkim Snamenju džeržecž, a šo šwjeru k Božemu Sšlowu mjecž. A nam dyrbi na tym wjazy ležecž, dyžli na Žiwnošzi a na druhim. Pšchetož wono nam tež wjazy a weczi Wuzitk pšchineše. Penesy a Šubta wečeho Wuzitka nepšchinešu, dyžli šo Brjuchej šluža, tak dolho, hacž je Gžlowek žiwy a šwoju Šchpajšu mjecž ze. Je Gžlowek khorj aby ze wumrecž, da jemu Penesy a Šubta wjazy nepombaju. Tedom šu wone jemu runje tak wele wuzitne, jako Džecžom Gžropki a Šameschki na Gžapach. Ale Bože Slowo je wjeczny Šchaz, pšches kotryž k Nadži a k wjecznemu Žiwenu pšchindžemy, a wot Rječow, Sšmerezje a Helje Wumozenje doštanemy.

Tehodla je to jena žalofna Ššleposz a Łuposz wot Łudži, so to Ššlowo tak šazpja, a šebi wjazy dadža ležecž na šwojej Žiwnošzi, nech by tak hubena byla, hacž by žyła. Tehodla tež pšchindže, so šwjaty Handrij šwojeje bohobojasneje Ššwjernoszje, dyž šo tak šwjeru k Ššlowu džeržesche, tudy jara wošoko wužiwa, a so tanni, kotšiz tajku Ššwjernosz newopokasachu, šich Šazpenja